

РЕШЕНИЕ

№ 247

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13246** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.72, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от полицейски инспектор при 07 РУ-СДВР - М. Й. С. чрез юрк. П. срещу решение от 22.10.2019 г. по НАХД № 12837/2019 на СРС, НО, 3 състав. С оспореното решение е отменена Заповед за задържане на лице рег. № 3382зз-1420/25.07.2019 г., издадена от М. Й. С. – полицейски инспектор при 07 РУ-СДВР.

В касационната жалба е посочено, че постановеното решение е неправилно. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като бъде оставена в сила издадената заповед за задържане.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., който поддържа касационната жалба и моли оспореното решение да бъде отменено. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Т. Т. Г. – в съдебно заседание се представлява от адв. М., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, Първи касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС по жалба на Т. Т. Г. е отменил като незаконосъобразна Заповед за задържане на лице рег. № 3382зз-1420/25.07.2019 г., издадена от М. Й. С. – полицейски инспектор при 07 РУ-СДВР, с която Т. Т. Г. е бил задържан за срок от 24 часа в 07 РУ-СДВР на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР. Същата съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, но при издаването на заповедта неправилно е приложен материалният закон, тъй като не са събрани доказателства, че към момента на издаване на заповедта са били налице предпоставките по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно: административният орган не е разполагал с данни, от които може да се направи предположение за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК.

Съгласно цитираната разпоредба, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление, поради което е задължително преди издаването на заповедта за задържане да са събрани доказателства, обосноваващи предположение за извършено престъпление.

От доказателствата по преписката – АУАН и докладна записка, се установява, че по отношение на задържаното лице са налице данни, че е извършило престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК на 25.07.2019 г. в 22.20 часа. Според издадената заповед, лицето е задържано в 22.10 часа, което се потвърждава от представеното пред касационната инстанция и прието като доказателство заверено копие от книга за задържани лица.

Възражението, направено в касационната жалба, че са били налице данни за извършено престъпление към момента на издаване на процесната заповед е неоснователно. Фактът, че посоченият час на извършване на нарушението е по-късен от посоченият в оспорената заповед час на задържане, не дава възможност да се приеме, че към момента на задържането на лицето са били изпълнение законовите изисквания на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно, че са били налице данни за извършено престъпление. От издателя на заповедта не са ангажирани никакви доказателства, от които да се установява, че към момента на задържането на лицето органът е разполагал с данни, от които може да се направи предположение за извършено престъпление. Твърдението, че в докладната записка, въз основа на която е съставен АУАН, е допусната техническа грешка, като е посочен час на извършване на нарушението 22.20 е недоказано. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Доколкото докладните записки, както и АУАН, издадени по реда на ЗДвП, са официални документи, съставени от компетентни органи, то следва да се приеме, че отразените в тях факти са верни, при липсата на доказателства, които да ги опровергават.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника

разноски за касационната инстанция. Процесуалният представител на ответника претендира разноски по представен списък в размер на 500 лв., представляващи платено в брой адвокатско възнаграждение. Възражението на касатора за прекомерност на претендираните разноски, касационният състав счита за основателно, поради което в полза на Т. Т. Г. следва да бъдат определени разноски в размер на 300 лв., предвид обстоятелството, че делото не се отличава с фактическата и правна сложност.

Касационният състав констатира, че по делото от касатора не са представени, доказателства за заплащане на дължимата държавна такса в размер на 70 лв., на основание чл. 227а, ал. 1 от АПК, поради което същият следва да бъде осъден да я заплати.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.10.2019 г. по НАХД № 12837/2019 на СРС, НО, 3 състав.

ОСЪЖДА СДВР-ОПП да заплати на Т. Т. Г. сумата от 300 лв. /триста/, представляващи разноски в касационното производство.

ОСЪЖДА СДВР-ОПП да заплати 70 лв. /седемдесет/ държавна такса по сметката на АССГ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.